

WORAKAWY

čo. 52

- a) we wodže warjeny
- b) lózyski, z wotpohladom njezmysł činjacy (młody) čłowjek
- c) čorny kaž rapak

Prawa je wotmołwa **b**.

Worakawy je něchtó, kiž je lózyski a njedušny. To rěka, wón/wona njestara so wo to, što smě abo njesmě, ale čini z wotpohladom něšto špatne abo druhemu škodžace.

Hłownje wužiwa so słowo „worakawy“ w zwisku z młodymi ludźimi, wšako maja tući časćišo prytle we hłowje hač stari.

Takle móžeš to tež prajić:

lózyski, njedušny, njeposlušny, flacowski

Připódla prajene:

Jako substantiw wužiwa so pomjenowanje „worakawc“.

Přikłady z rěčneho korpusa:

„Za dušu wěrnó, hdyž wostanješ tajki *worakawy*, praju lětsa swjatemu Mikławšej, zo či njeby ničó přinjesl“, hrožeše wowka a kazaše Janej do jstwy hić. (Božena Němcová, Wowka. Z čěšćiny přeložiloj: Hanaróža Völkelowa a Pawoł Völkel)

Hólc drje w měščanskej šuli wjele přecelnych slowow słyšał njeje; bjez džiwa, hdyž je stajnje *worakawy* był. (Marja Kubašec, Bosćij Serbin. Historiski roman. Druhi dźěl. Budyšin 1964)

Tehdy běštej tež křiž a jeho podstawk z pěškowca. Nihdy njewuslědženi *worakawcy* běchu jón 1976 do wjesneho hata čisnyli. (Serbske Nowiny 2009, apryl-junij)